

ÖTVEN ÉVE

Királynak lenni, pár órára

Elek Lenke

Igaz, nem mindig szívből jövő és valóban szerelmesen rebegő az az igen, sőt olykor tétovázás, pityergés előzi meg, de a nap mindig emlékezetes marad. Életünk egyik legfontosabb döntése ez, akkor is, ha nem először tesszük. Ez mit sem változott az elmúlt fél évszázad alatt. A körítés viszont annál inkább.

Ötven éve elég volt a szerelem, nem volt szükség hárommillió (szolidan számolva!) hajcihőre. Bejelentkeztek a fiatalok a kerületi tanácsnál, felvettek egy jobb kis ruhát, hozzá az új fehér nyári szandált a Corvinból, a kézben pici csokor, felszálltak a 12-es buszra, az utcáról behívtak két tanút – nézd csak, hogy szalad fel kacagva *Darvas Iván Ruttkai Évával* a Mechwart tér lépcsőin, a Mese a 12 találatról című filmben!

Második házasság esetén sötétkék kiskosztüm járta, fehér, pici, jelképes fátylas tokkalappal, virágkitűzővel, törpe túsarkival. Férfiak sötét öltönyben, nyakkendővel. Ez volt számukra az elegancia csúcsa.

A mai örült – természetesen Amerikából importált – ruha- és esküvőmánia egyszerűen ismeretlen. Az esküvő sem iparág, egyszerűen örömteli családi esemény.

Hímzett, hippis, bótos esztendők

A beatkorszakban minél fiatalosabb, szabadabb, túlltól-fátyoltól mentes, maxi vagy mini ruhákat viseltek a huszonéves budapesti menyecskék a nagy napon, sőt, egy időben olyanokat – ekkor élték *Szörényiék* a népies zenei korszakukat – amelyeket magyaros hímzéssel gazdagítottak. Az ünnepi bevonuló muzsika sem akármilyen: a barátnőm magasított talpú, csináltatott Zierer cipőben, *Frank Zappa* zenéjére futott be hosszú hajú, Lennon-szemüveges párjával a Ságvári – bocsánat, a Kossuth téri – házasságkötő nagyertermébe.

Az esküvői menü megbeszélése sem ért fel egy diplomáciai tárgyalással. Mire a menyasszony a desszertre tért volna rá, az étterem ifjú igazgatója – akkor még

nem bankettmenedzsernek hívták – megkérte a kezét... A próbaebéd ismeretlen intézmény, mégis mindenkinek ízlett minden, a hangulatért a legnépszerűbb magyar popsztár felelt, mint a vendégsereg egyik tagja.

A lagzi többnyire a Mátyás Pincében zajlott, nászút csak később következett, miután az ifjú férj visszatért a Ki Mit Tud-os külföldi jutalomútról. A huszonévesek ekkor már nem vágnak a szülők szemében oly hívogató bulgáriai vagy csehszlovákiai üdülésekre, az sem vonz sokakat, hogy Trabanttal nekivághatnak Krakkónak – az idealizált Nyugat lenne a cél, de lehet, hogy egyúttal a végállomás is.

Nászajándék-lista még nem létezik, egyáltalán micsoda arcátlanság ez, rákényszeríteni a közeli hozzátartozókat, barátokat, hogy azt vegyék meg, amit mi szeretnénk, mindegy, mibe kerül! Vagy adjanak egy nagy summa pénzt!

Vidéken – mint minden – ez is lassabban változott, a hagyományok erősebben kötnek. Kis faluban az emberek minden lépését, szokását, tettét mások szabályozzák, annak is híre megy, ha valaki konzervet vesz a bótos Marika néninél, nicsak, lusta tán, vagy beteg az asszony, hogy-hogy nem főz? Azt is nehezen bocsátják meg, ha valaki nálánál idősebb és elvált, pesti asszonyt vesz feleségül. Aki lila virágmintás blézerben lép az anyakönyvvezető elé, a csokrárt az akkor legmenőbb budapesti szalon vezetője tervezi, avantgárd módon lapulevelekkel körítve a csodás ritka virágokat. A Várban, a Fortunában elköltött ebéd után pedig a pár elmegy bájos két éves kislányukért az óvodába. Igen, ez már nem 50 éve történt, hanem három évtizedre lassan, de akkor is zajlottak rendhagyó esküvők.

Most szinte csak ilyenek léteznek, és attól a kétségbeesett igyekezettől, hogy egyediek akarnak lenni, rémesen puccosak, unalmasak és egyformák.

Ráksaláta és tüllbe öltöztetett öleb

Igen. Iparág lett az esküvőből. – Egy-egy napra biztos bevételt jelent, ám eléggé munkás dolog, hiszen az ifjú párral és a rokonokkal többször össze kell ülni és megbeszélni a részleteket, sőt, kiváló pszichológusi vénával sem árt rendelkezni – nyilatkozta a közelmúltban az egyik patinás budapesti étterem menedzsere az Esküvő Szalonon. A vendég fejenként 20–30 ezer forintba „kerül” – a terembérlés, a menü, a dekoráció összköltsége, persze benne a munkadíjjal, ezzel kezdődik.

Akadnak, akik egy kisebb teremben akarják megrendezni a szertartás utáni szűk körű vacsorát vagy ebédet, de sokan, akik megtehetik, egy-egy szálló báltermét választják, népesebb vendégsereggel.

Év elején néznek szét a jegyesek – meg az örömanyák – a kínálatban, menüt, ruhát, gyűrűt, csokrot, dekorációt, fotóst, filmet, zenét, műsört választanak. A helyszínválaszték széles, ám az időpontot mégis ér-

demes hónapokkal előbb lefoglalni, mert a hétvégék hamar betelnek. Ami a gasztronómiát illeti, a könnyebb, változatosabb, svédasztalos ételkínálat a divat, de ezt ki lehet egészíteni a hagyományos magyaros fogásokkal. Ajánlatos is, mert nem biztos, hogy mindenki szereti a ráksalátát bulgurral vagy a lilaburgonya chipset kecsgekaviárral, mert az sem tudja mi az, és kell az idősebb örömszülőkre is gondolni.

Aki igazán ad magára, felhívja a fagyaltcateringet – ilyen is van – nyáron neki lehet esni az extra hideg nyilatoknak.

Ma már nem létezik különleges kérés vagy meglepő pár – a legnagyobb körkülönbség sem számít, sőt azon sem lepődnek meg a szolgáltatók, ha kedvenc kutyusaikat is felöltöztetik fehér tüllbe az ebbolond tulajdonosok.

Szinte mindenütt rendeznek ma már holtomiglan-holtodiglan szertartást: kastélyokban, vidéki csárdában, hegytetőn, barlangban, yachtkikötőben és hajón. Új trend a bringás esküvő. Van, aki víz alatt mondja ki az igent, más léghajón, vagy a thaiföldi tengerparton. A tiszavirágéletű celebek szinte vadásznak a különleges helyszínekre, hogy aztán a bulvárújságoknak eladott fotózási jogdíjából fedezzék az extravaganciát.

A divat is beleőrül

– Budapest és környéke, valamint számos más magyarországi helyszín is tökéletes adottságokkal rendelkezik ahhoz, hogy igazán színvonalas körülmények között várhassuk a hazánkba házassági szándékkal érkező párokat és családjukat – nyilatkozta a közelmúltban az egyik vezető esküvőszervező cég igazgatóasszonya. – Minden adott az igazán egyedi és exkluzív házasságkötésekhez. Készítettek egy

rövidfilmet is, hogy felvillantsák fővárosunk szépségét és különlegességét azok számára, akik még gondolkodnak azon, melyik országban találnák meg az ideális helyszínt, ahol összeköthetik az életüket. Jellemzően egyes párok érkeznek, ahol legalább az egyiküknek van magyarországi kötődése.

– Hatalmas adatbázissal rendelkezünk, amiből lépésről lépésre választhatják ki a párok a személyiségükhöz illeszkedő szolgáltatásokat. Így próbáljuk meg áthidalni a távolságot. Itthon a legkülönlegesebb kérések lebonyolításnak sincs akadálya, a felmerülő vallási vagy kulturális igényeket is ki tudjuk szolgálni – nyugtat meg a szakember.

Régen csak amerikai filmekben fordult elő esküvőszervező – többnyire vicces, nőies hangsúlyokkal beszélő, furcsa fazonokat képzeltek bele ebbe a szerepbe a forgatókönyvírók, olyanokat, mint *Martin Short*. Ma már itthon is keresett szakma ez, főleg hölgyeknek. Budapesten gyönyörű ruhákat kínáló esküvői ruhaszalonok működnek, cseppet sem lemaradva a híres amerikai Kleinfeldtől vagy az itáliai márkás műhelyektől. Itthon dicsérendő szokása a hírességeknek hazai tervező ruhájában kimondani az igent, míg régen a külföldi ruha volt maga az álom. Külön gardróból kell választani fehérneműt, cipőt, apró sztyűt, és el kell kezdeni írni a meghívottak listáját, felhívni a kozmetikust, a fodrászt – mindezt időzítve! – ja, és le is kell fogyni, de ne túl sokat, mert akkor bő lesz a szív alakú felsőrésszel csábitó méregdrága ruhaköltemény.

S ma már ott tartunk, hogy saját illata is lehet egyes rendezvényeknek – miért is maradnának ki ebből az esküvők? ●
(fotók: FORTEPAN)

Amikor minden zöld

Megjelent az ellendivat: a zöld esküvő, főleg városi, értelmiségi körökben. Praktikus és környezetvédő trend. Minél kevesebb papírpocsékolás, nincs csicsás vagy éppen design meghívó, ha mégis, akkor nagyon kortárs stílusban és újrahasznosított papírból. Olcsó a dekoráció: virágok a mezőről kis befőttesüvegekben, gyakori a vega vagy a vegán menü, mindent helyi termelőktől szereznek be, hogy ne kelljen sokat szállítani, minél kevesebb műanyag, adalékanyag, energiafelhasználás. Megfizethető ruha, lehet vintage, lehet a mamáé is, átalakítva házilág. A barátok zenélnak, fotóznak, filmeznek. Ajándékok helyett jótékony célra fordítják a rájuk szánt pénzt.